

ren, nylig har omtalt, den Bevilling, hvorefter der skal gives 25,000 Kr. til Ansættelse af Bygningskonsulenter for Tilsynet med Præstegaardene.

Jeg har nærmest taget Ordet for paa Regeringens Vegne at fraraade, at man vedtager de af Udvalget stillede Ændringsforslag. Det er mig ikke klart hvorfor, og det synes mig ikke naturligt, at der fra Landstingets Side rejses en Finanslovkonflikt paa dette Spørgsmaal. Jeg kan for øvrigt ikke se, at der er hverken Politik eller Princip i de Ændringsforslag, som her er stillede. Politik kan der da ikke være deri, thi hvad det ene Forslag angaar, Forslaget om Bygningskonsulenterne, saa er dette jo vedtaget enstemmigt af alle Medlemmer af Folketingets Finansudvalg, og derefter er det vedtaget enstemmigt i Folketinget. (Stemmer: Nej!). Jeg hører nogen Modsigelse, men det er i alt Fald vedtaget i Folketinget og foreslaaet enstemmigt af Folketingets Finansudvalg. (Stemmer: Nej!) Ja, det er i alt Fald indstillet af Folketingets Finansudvalg og tiltraadt af alle Medlemmer af dette, og det plejer vi dog at kalde enstemmigt. (Konsulspræsidenten [Zahle]: Det blev stillet af Ministeren og tiltraadt af alle Finansudvalgets Medlemmer). Naa, ja, det blev altsaa stillet af Ministeren og tiltraadt af alle Finansudvalgets Medlemmer; men det bliver det samme, der har i Virkeligheden ingen Unøiighed været derom i Folketinget. — Og hvad det andet Forslag angaar, Forslaget om Frescomaleriet, da er der dog ingen, der vil paa-staa, at Bevillingen til dette Frescomaleri skulde have noget med Politik at gøre — det maatte da i alt Fald saa i det højeste være en Kunstpolitik, som ligger langt forud for den Bevilling, der her er Tale om, og som vi ikke har noget som helst at gøre med i Øjeblikket.

Men der er heller ikke noget Princip i Ændringsforslagene. Hvilket Princip skulde der vel være i Ændringsforslaget om ikke at gaa med til den Bevilling, hvorefter Kirkeministeren har udtalt, at den i og for sig slet ikke hører hjemme paa Lovgivningen? Det er jo slet ikke Embedsmænd, der her er Tale om, tværtimod, det er Folk, der kan afskediges, og som ikke er pensionsberettigede, det er altsaa ikke et Lønningsforslag af den Slags, som plejer at komme til Lovgivningsmagten og sendes til Lønningsudvalget og behandles paa den sædvanlige Maade med 3 Behandlinger i hvert Ting. Nu siger den højtærede Ordfører, at dette Forslag er

blevet kastet ind ved tredje Behandling, men da den ærede Ordfører lige i Forvejen har udtalt, at der ikke er nogen Rimelighed for, at Landstinget gaar til en Undersøgelse af et Forslag, om hvilket jeg dog maa hævde, at det er tiltraadt af alle Folketingets Finansudvalgsmedlemmer, saa ser jeg ikke, der her er nogen Grund til at tale om dette Forslag som et, der er kastet ind ved tredje Behandling i Folketinget. Hvis det skulde være Tilfældet, saa begriber jeg ikke, at der ikke skulde være en hel Række af Forslag af dem, som blev foreslaaet ved tredje Behandling i Folketinget, som ogsaa kunde blive Genstand for Undersøgelse, for det kan jo ikke nægtes, at der er stillet mange Ændringsforslag, maaske mange flere end nogen Sinde tidligere, til Finanslovens tredje Behandling.

Og hvad det andet Forslag angaar, Forslaget om Maleriet, saa vil jeg gerne sige, at personlig ønsker jeg ganske vist ikke at udtale mig derom — hvad jeg mener eller ikke mener derom, kan i Øjeblikket være ret ligegyldigt, og hvorledes jeg som Landstingsmand, hvis jeg var stillet frit, vilde stemme, det ser jeg ingen Grund til at oplyse. Jeg maa i øvrigt sige, at jeg vilde udtale mig som den blinde om Farverne, for jeg har ikke en Gang set den Skitse, der ligger til Grund for Maleriet, og ved ikke, om man ud fra denne Skitse vil kunne bedømme det færdige Billedes kunstneriske Værdi og dets Tilpasning i dekorativ Henseende til Formaalet. Dette skal jeg lade ganske usagt. Men derimod maa jeg bemærke, at det forekommer mig ret urimeligt, om det høje Landsting paa en Bagatel, som dette dog er i Forhold til, hvad der ellers lovgives om og bevilges, vilde rejse en Strid med det andet Ting. Nu er Bevillingen vedtaget af Folketinget, og det forekommer mig saa, at det høje Landsting maa bøje sig derfor. Jeg kan ikke andet end sige disse Ord paa Ministeriets Vegne; jeg maa fraraade Vedtagelsen af de to Ændringsforslag, som ganske unødigt i dette Øjeblik rejser en Strid mellem de to Ting.

Ordføreren (J. Pedersen): Der er saavel af Regeringspartiets ærede Ordfører som af den højtærede Finansminister nævnt Ordet „Finanslovkonflikt“, samtidig med at Finansministeren gjorde gældende, at intet af disse Forslag, der foreligger til Afstemning, har nogen som helst politisk Betydning. Jeg maa sige, at dette om Finanslovkonflikt i dette Forhold forstaar jeg